

Žalovaná: Consiliul Superior al Magistraturii

Prejudiciálne otázky

1. Má sa mechanizmus na zaistenie spolupráce a overovania (MSO) zriadený rozhodnutím Komisie 2006/928/ES z 13. decembra 2006 ⁽¹⁾ považovať za akt prijatý inštitúciou Únie v zmysle článku 267 ZFEÚ, ktorý môže byť predmetom výkladu zo strany Súdneho dvora Európskej únie?
2. Patrí obsah, povaha a trvanie mechanizmu na zaistenie spolupráce a overovania (MSO) zriadeného rozhodnutím Komisie 2006/928/ES z 13. decembra 2006 do pôsobnosti Zmluvy o pristúpení Bulharskej republiky a Rumunska k Európskej únii podpísanej Rumunskom v Luxemburgu 25. apríla 2005? Sú požiadavky uvedené v správach vypracovaných v rámci tohto mechanizmu pre Rumunsko záväzné?
3. Má sa článok 2 v spojení s článkom 4 ods. 3 ZEÚ vykladať v tom zmysle, že povinnosť Rumunska dodržiavať požiadavky stanovené v správach vypracovaných v rámci mechanizmu na zaistenie spolupráce a overovania (MSO) zriadeného rozhodnutím Komisie 2006/928/ES z 13. decembra 2006, predstavuje povinnosť členského štátu dodržiavať zásady právneho štátu?
4. Bráni článok 2 ZEÚ, presnejšie povinnosť rešpektovať hodnoty právneho štátu, právnej úprave, ktorou sa zriaďuje a organizuje odbor poverený vyšetrovaním trestných činov spáchaných v súdnictve, v rámci prokuratúry pri Înalta Curte de Casație și Justiție (Najvyšší kasačný súd, Rumunsko) z dôvodu možnosti vyvíjať nepriamy tlak na sudcov a prokurátorov?
5. Bráni zásada nezávislosti sudcov zakotvená v článku 19 ods. 1 druhom pododseku ZEÚ a v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, ktorej výklad poskytol Súdny dvor Európskej únie vo svojej judikatúre (rozsudok z 27. februára 2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117), zriadeniu odboru povereného vyšetrovaním trestných činov spáchaných v súdnictve v rámci prokuratúry pri Înalta Curte de Casație și Justiție (Najvyšší kasačný súd) vzhľadom na spôsob menovania/odvolávania prokurátorov, ktorí uvedený odbor tvoria, na podmienky výkonu funkcie v rámci tohto odboru, ako aj na spôsob založenia právomoci v súvislosti s obmedzeným počtom miest v tomto odbore?

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie z 13. decembra 2006, ktorým sa zriaďuje mechanizmus na zaistenie spolupráce a overovania pokroku v Rumunsku na účely osobitných referenčných kritérií v oblastiach reformy súdnictva a boja proti korupcii (Ú. v. EÚ L 354, 2006, s. 56).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakúsko) 20. februára 2019 — DY

(Vec C-138/19)

(2019/C 187/38)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ: DY

Žalovaný orgán: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Vedľajší účastník konania: Finanzpolizei

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 56 ZFEÚ, ako aj smernica 96/71/ES Európskeho Parlamentu a Rady zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb ⁽¹⁾ a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES ⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej norme, ktorá za porušenie formálnych povinností v prípade cezhraničného pridelenia pracovníkov, akým je porušenie povinnosti uchovávať mzdové podklady alebo porušenie ohlasovacej povinnosti voči Zentrale Koordinationsstelle (ohlásenie ZKO), stanovuje veľmi vysoké pokuty a najmä vysoké minimálne sankcie, ktoré sa ukladajú kumulatívne za každého jednotlivého dotknutého pracovníka?

2. V prípade, že už odpoveď na prvú otázku nebude kladná:

Majú sa článok 56 ZFEÚ, ako aj smernica 96/71/ES a smernica 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby sa za porušenia formálnych povinností v prípade cezhraničného pridelenia pracovníkov ukladali kumulatívne pokuty bez ohraničenia ich maximálnej výšky?

3. Má sa článok 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá v prípade predčasného ukončenia alebo prerušenia dočasnej činnosti v hostiteľskej krajine vyžaduje povinné ohlásenie zmeny voči ZKO?

4. V prípade, že odpoveď na tretiu otázku bude záporná:

Má sa článok 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá pre ohlásenie zmeny nestanovuje žiadnu primeranú lehotu?

5. Majú sa články 56 ZFEÚ a článok 9 smernice 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že dodatočné dodanie vhodných a relevantných dokumentov v primeranej lehote nespĺňa požiadavku poskytnutia dokumentov?

6. Majú sa články 56 ZFEÚ a článok 9 smernice 2014/67/EÚ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že od zahraničného poskytovateľa služieb sa požaduje predloženie dokumentov, ktoré prekračujú rozsah dokumentov uvedených v článku 9 smernice 2014/67/EÚ a nie sú relevantné ani vhodné a vo vnútroštátnom práve bližšie určené, a to mzdové listy, výplatné pásky, mzdové zoznamy, potvrdenia o zrazenej dani, prihlásenia a odhlásenia, zdravotné poistenie, zoznamy ohlásení a započítania mzdových príplatkov, podklady súvisiace s platovou triedou, osvedčenia?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 18, 1997, s. 1; Mím. vyd. 05/002, s. 431.

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu, Ú. v. EÚ L 159, 2014, s. 11.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakúsko)
20. februára 2019 — DY**

(Vec C-139/19)

(2019/C 187/39)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesverwaltungsgericht Steiermark